

Тема 5. Українські історики в умовах послаблення комуністичного диктату.

Рекомендована література

1. Яремчук В. Минуле України в історичній науці УРСР післясталінської доби. Острог : Вид-во Національного університету «Острозька академія», 2009. 526 с. URL : https://eprints.oa.edu.ua/1117/1/Yaremchuk_111203.pdf
2. Українські історики. Біобібліографічний довідник. Випуск 3. Серія «Українські історики». Київ : Інститут історії України НАН України, 2010. 344 с.
3. Калакура Я. Образ українського радянського історика в контексті інтроспекції. *Ейдос. Альманах теорії та історії історичної науки*. Вип.8. Київ, 2015. С. 41-53.
4. Історик і влада. Колективна монографія. Відповідальний редактор В. Смолій; творчий керівник проекту І. Колесник. Київ : Інститут історії України НАН України, 2016. 543 с. URL : <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-02-7782-3/978-966-02-7782-3.pdf>
5. Зашкільняк Л. Історична пам'ять та історіографія: методологічні аспекти взаємодії. *Національна та історична пам'ять*. 2012. Вип.2.
6. Колесник І. Українська історіографія: концептуальна історія. Київ, 2013.

Зміст теми передбачає вивчення:

Владної доктрини української історії у післясталінські роки. Спільноти істориків в УРСР (суспільно-політичні та інтелектуальні домінації). Ролі партійних функціонерів у творенні «колективного стилю» українського радянського історіописання. Національного минулого в недирективній історіографії. Плеяди вітчизняних істориків, що вивели науку на вістря суспільно-політичної боротьби.

Постанови ЦК КПУ про формування «Програми розвитку історичних досліджень, поліпшення вивчення і пропаганди історії УРСР на 1991–2000 рр.» (1989 р.).

Контрольні заходи

Дискусія: Спільнота істориків в УРСР: суспільно-політичні та інтелектуальні домінації (max 7 балів).

Методика проведення дискусії

Дискусія – це метод, за допомогою якого здійснюється групове обговорення проблеми з метою досягнення спільної думки шляхом зіставлення різних версій. Дискусію варто поділити на етапи:

- 1) визначення теми,
- 2) збір інформації,
- 3) упорядкування інформації,
- 4) інтерпретація історичних фактів
- 5) вироблення колективного висновку (можливе),

Під час історичної дискусії можливе використання наступних прийомів:

– аргументації,

- дебатів,
- демонстрації
- логічних зв'язків,
- полеміки,
- евристики

Рекомендована кількість використаної літератури – 5–6 позицій. Тривалість дискусії – 30 хвилин. Можливо використовувати колективну підготовку.